

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/17-18/66

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 16. veljače 2107.

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

gospodinu

Vlahi Orepiću, ministru

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje Ranka Ostojića, zastupnika u Hrvatskom saboru, postavljeno sukladno članku 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Molim odgovorite na postavljeno zastupničko pitanje, sukladno odredbi članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, u roku od 30 dana od dana kada je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Božo Petrov

Na znanje:

- Vladi Republike Hrvatske

HRVATSKI SABOR
zastupnik
Ranko Ostojić

Zagreb, 14. veljače 2017.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	15-02-2017	
Klasifikacijska oznaka:	021-12/17-18/66	Org. jed. 65
Uredbeni broj:	6531-17-01	Pri Vrij. - -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje za gosp. Vlahu Orepića, ministra unutarnjih poslova

Na temelju članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora upućujem zastupnička pitanja za gospodina Vlahu Orepića, ministra unutarnjih poslova.

- Zašto nadležna tijela nisu prenošenjem Direktive 1999/92/EC u **Pravilnik o najmanjim zahtjevima sigurnosti i zaštite zdravlja radnika, te tehničkom nadgledanju postrojenja, opreme, instalacija u prostorima ugroženim eksplozivnom atmosferom (NN 39/06)** poštivala temeljno načelo da se treba izbjeći uvođenje upravnih, financijskih i zakonskih ograničenja na način koji bi priječio osnivanje i razvoj malih i srednjih poduzeća, a kako je predviđeno u točki 2. predmetne Direktive.
- Zašto je država monopolom nad nadgledanjem obveza poslodavaca u svezi poboljšanja sigurnosti, higijene i zaštite zdravlja na radu predviđeno u točki 3. predmetne Direktive osigurala stalni prihod, onemogućivši time razvoj cijelog jednog segmenta tržišta u svijetu i Europi uobičajenog za stručne i kvalificirane organizacije u privatnom sektoru, nadzirane kroz akreditaciju prema međunarodno priznatim normama (npr. ISO serija 17000)?
- Zašto je Pravilnikom propisan format dokumentacije koju koristi isključivo jedno tijelo u EU (Ex – Agencija) dok Direktiva traži da se propišu minimalni kriteriji koje mora zadovoljiti poslodavac, vezano za točku 4. Direktive, čime su dovedeni u neravnopravan položaj svi koji dokazivanje sukladnosti s minimalnim zahtjevima Direktive provode korištenjem tehnika procjene rizika (risk assessment) sukladno metodama usklađenim s međunarodnim normama (ISO i IEC)?
- Zašto hrvatski propis ne nameće socijalnu dimenziju i traži puno više od minimalnih zahtjeva iz Direktive, stvarajući neopravdane financijske prepreke za razvoj poduzetništva, kao i potpuni gubitak vremena zbog izrade duplih dokumenata u slučaju organizacija koje su već provele mjere za smanjivanje rizika od eksplozija po prihvaćenim i priznatim međunarodnim dokumentima, protivno točki 6. Direktive?

- Zašto suprotno Direktivi 89/391/EEC koja od poslodavca zahtijeva da posjeduje procjenu rizika za zdravlje i sigurnost radnika na radu (što po Direktivi 1999/92/EC znači da poslodavac treba sastaviti dokument ili set dokumenata o zaštiti od eksplozije koji zadovoljava minimalne zahtjeve utvrđene njome i koje treba stalno ažurirati), hrvatski propis inzistira na „Ex-Dokumentu“ koji izrađuje državna agencija EX-Agencija, što zahtijeva dodatni neopravdani trošak, a dokument koji je poslodavac već pripremio uopće se ne uzima u obzir?

- Zašto se koristi dokument pripremljen od Ex-Agencije („Ex-Dokument“), a koji ne procjenjuje rizik od eksplozije u cijelosti te ne definira konkretne mjere koje treba poduzeti za zaštitu radnika, dok Direktiva traži da dokument o zaštiti od eksplozije obuhvaća utvrđivanje opasnosti, ocjenu rizika i definiranje posebnih mjera koje treba poduzeti da se zaštiti zdravlje i sigurnost radnika koji su izloženi riziku od eksplozivnih atmosfera?

- Zašto se općim aktom inzistira na posebnom dokumentu napravljenom isključivo od strane Ex-Agencije dok je člankom 9. Direktive 89/391/EEC propisano da dokument o zaštiti od eksplozije može biti dio procjene rizika za zdravlje i sigurnost radnika na radu što je također propisano istim člankom te Direktive?

- Zašto je prema hrvatskim propisima poslodavac prisiljen napraviti dupli posao jer procjena rizika od eksplozije se mora naručiti u obliku „Ex-Dokumenta“ i mora se platiti Ex-Agenciji, a cijenu i ponudu priprema isključivo Ex-Agencija, dok se prema točki 10. Direktive 1999/92/EC procjena rizika od eksplozije može zahtijevati na temelju drugih akata Zajednice, te omogućava, da bi se izbjeglo nepotrebno umnožavanje, mogućnost da se u skladu s nacionalnom praksom kombiniraju dokumenti ili dijelovi dokumenata ili drugih odgovarajućih izvješća koja su sastavljena u skladu s drugim aktima Zajednice kako bi se dobilo jedinstveno izvješće o sigurnosti?

- Zašto se, s obzirom da je kod uporabe aparata na plinska goriva u skladu s Direktivom 90/396/EEC, odjeljak I, članak 1.2, propisano da zaštitu i izradu procjene rizika treba provesti poslodavac, hrvatskim propisima inzistira da to na svoj način provodi Ex-Agencija?

Obrazloženje: Podnosim ova zastupnička pitanja s obzirom da opći akt koji je donio ministar gospodarstva uz suglasnost ministar unutarnjih poslova (Pravilnik o najmanjim zahtjevima sigurnosti i zaštite zdravlja radnika, te tehničkom nadgledanju postrojenja, opreme, instalacija u prostorima ugroženim eksplozivnom atmosferom, NN 39/06) pogrešno implementira u hrvatski pravni poredak odredbe Direktive 1999/92/EC i Direktive 89/391/EEC.

zastupnik

Ranko Ostojić